

**ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

ΕΝΩΠΙΟΝ: Μ. Ζαρπακίδου-Μουρτουβάνη, Προέδρου

Φ. Καρή )

Π. Σαββίδη ) Μελών

Αρ. Υπόθ. 77/08

Μεταξύ:

Χριστίνας Λαούτα, από τη Λευκωσία

Αιτήτριας

και

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

μέσω ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

Καθ'ων η αίτηση

Ημερομηνία: 12 Ιανουαρίου 2010.

**ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ**

Για την αιτήτρια: κ. Ρ. Βραχίμης.

Για τους καθ'ων η αίτηση: κ. Α. Χριστοφόρου.

**ΑΠΟΦΑΣΗ**

Η Αιτήτρια προσλήφθηκε από τη Δημοκρατία στις 17.5.04 πάνω σε έκτακτη βάση για εκτέλεση καθηκόντων Λειτουργού Νομικών Θεμάτων με σύμβαση που έληγε στις 31.12.04.

Στη συνέχεια, με διαδοχικές συμβάσεις 15ήμερης απασχόλησης, υπηρέτησε μέχρι 22.4.05.

Στις 23.4.05 διορίσθηκε με νέα σύμβαση η οποία ίσχυε μέχρι 31.12.06. Όλες οι συμβάσεις έγιναν με βάση τις πρόνοιες των περί της Διαδικασίας Πρόσληψης Έκτακτων Υπαλλήλων στη Δημόσια και Εκπαιδευτική Υπηρεσία Νόμων του 1995-2004.

Την 4.12.06 στάληκε προς την Αιτήτρια επιστολή με την οποία την ενημέρωναν ότι, επειδή είχε συμπληρώσει 30μηνη απασχόληση, η εργοδότηση της από 1.12.06 κατέστη αορίστου διάρκειας. Τούτο έγινε σύμφωνα με τον περί Εργοδοτούμενων με Εργασία Ορισμένου Χρόνου (Απαγόρευση Δυσμενούς Μεταχείρισης) Νόμο του 2003 (Ν.98(1)2003, άρ. 7(1)).

Με το καθεστώς αυτό η Αιτήτρια εργάσθηκε μέχρι 11.6.07, ημερομηνία κατά την οποία οι υπηρεσίες της τερματίσθηκαν αφού της δόθηκε προειδοποίηση με επιστολή ημερ. 14.5.07, την οποία παραθέτουμε αυτούσια.

Υ.Δ.Δ.Τ. Π.Φ.222  
Τηλ.:22805918

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ  
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

14 Μαΐου 2007.

Κυρία Χριστίνα Λαούτα (Α.Δ.Τ.: 726221)  
Ιωάννη Γρυπάρη 11  
Λευκωσία.,

Αναφέρομαι στην απασχόληση σας πάνω σε έκτακτη βάση για εκτέλεση καθηκόντων Λειτουργού Νομικών Θεμάτων και έχω οδηγίες να σας πληροφορήσω ότι σύμφωνα με τον υπ' αρ. 1 όρο του Συμβολαίου απασχόλησης σας, μετά την πλήρωση από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας της μόνιμης θέσης Λειτουργού Νομικών Θεμάτων, η απασχόληση σας θα πρέπει, δυστυχώς, να τερματιστεί από την 11<sup>η</sup> Ιουνίου 2007.

2. Σύμφωνα με τις πρόνοιες των περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμων του 1967 έως 2003, σας οφείλεται προειδοποίηση, η οποία υπολογίζεται με βάση τη διάρκεια της σύμβασης εργοδότησης σας. Με βάση τα στοιχεία που υπάρχουν στη διάθεσή μας, δικαιούστε σε προειδοποίηση τεσσάρων εβδομάδων. Στο διάστημα που μεσολαβεί μέχρι την 11<sup>η</sup> Ιουνίου 2007, θα πρέπει να γίνουν διευθετήσεις να σας παραχωρηθεί τυχόν άδεια ανάπαυσης που έχετε σε πίστη σας. Ο ακριβής αριθμός των ημερών άδειας ανάπαυσης που τυχόν θα έχετε σε πίστη σας κατά την εν λόγω ημερομηνία, θα υπολογιστεί με ευθύνη του Υπουργείου.

3. Πληροφορείστε, περαιτέρω, ότι θα υπολογιστεί και θα σας καταβληθεί το μέρος του 13<sup>ου</sup> μισθού που σας αναλογεί, για την περίοδο που απασχοληθήκατε εντός του 2007.
4. Επιθυμώ να σας ευχαριστήσω για τη συνεργασία και την προσφορά σας.

(Υπ.) .....  
 (Αγάθη Ζακχαίου)  
 για Γενικό Διευθυντή  
 Υπουργείου Δικαιοσύνης  
 και Δημοσίας Τάξεως

Κοιν.: Γενικό Ελεγκτή,  
 Γενικό Λογιστή,  
 Πρώτο Επιθεωρητή Λογαριασμών Υ.Δ.Δ.Τ.».

Ο λόγος απόλυσης της ήταν η πλήρωση κενής μόνιμης θέσης Λειτουργού και ως εκ τούτου οι υπηρεσίες της δεν ήταν πλέον αναγκαίες.

Η κενή θέση πληρώθηκε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας από την 1.6.07. Εδώ σημειώνουμε ότι τη θέση αυτή την έχει διεκδικήσει και η Αιτήτρια η οποία όμως δεν επιλέχθηκε για διορισμό.

Η Αιτήτρια, με την κρινόμενη αίτηση την οποίαν καταχώρισε στις 15.2.08 και τροποποιήθηκε με διάταγμα του Δικαστηρίου στις 27.3.09, διεκδικεί:

- A. (i) Διάταγμα επαναφοράς (reinstatement) και/ή επαναπρόσληψης της αιτήτριας αναδρομικά από την ημερομηνία απόλυσής και/ή τερματισμού της εργοδότησης της αιτήτριας, ή υπαλλακτικά, (ii) εφόσον δεν διαταχθεί αναδρομική επαναφορά (reinstatement) και/ή επαναπρόσληψη της αιτήτριας από την ημερομηνία απόλυσης της αιτήτριας ως το (i), αποζημίωση για την ζημιά που έχει υποστεί η αιτήτρια λόγω του παράνομου τερματισμού της απασχόλησης της με ποσόν ίσον με τον ακαθάριστο μηνιαίο μισθό της αιτήτριας και όλα τα άλλα οικονομικά ωφελήματα της από την ημερομηνία απόλυσης της αιτήτριας μέχρι την ημερομηνία επαναπρόσληψης της αιτήτριας, ή υπαλλακτικά, (iii) εφόσον δεν διαταχθεί η αιτούμενη αποζημίωση από την ημερομηνία απόλυσης της αιτήτριας μέχρι

την ημερομηνία επαναπρόσληψης της αιτήτριας ως το (ii) ή αναδρομική επαναφορά (reinstatement) και/ή επαναπρόσληψη της αιτήτριας ως το (i), αποζημίωση για την ζημιά που έχει υποστεί η αιτήτρια λόγω του παράνομου τερματισμού της απασχόλησης της με ποσόν ίσον με μισθούς απολαβών 12 μηνών.

- Β. Γενικές, πμωρητικές και παραδειγματικές αποζημιώσεις.
- Γ. Διάταγμα επαναπρόσληψης της αιτήτριας.
- Δ. Περαιτέρω ή άλλη θεραπεία.

Κατά την ακρόαση της αίτησης δόθηκε μαρτυρία από τη κα Αγάθη Ζακχαίου, Ανώτερη Διοικητική Λειτουργό του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης και από την Αιτήτρια.

Η κα Ζακχαίου σε γενικές γραμμές αναφέρθηκε στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου κάτω από τις οποίες εργοδοτείτο η Αιτήτρια καθώς και τη μετατροπή της σύμβασης της Αιτήτριας σε αορίστου διάρκειας.

Σύμφωνα με τη κα Ζακχαίου η εργοδότηση της Αιτήτριας μετά τους 30 μήνες μετατράπηκε, με βάση τις πρόνοιες του Νόμου 98(1)/03, σε αορίστου διάρκειας πλην όμως οι υπόλοιποι όροι απασχόλησης παρέμειναν οι ίδιοι. Σύμφωνα με τους όρους αυτούς οι υπηρεσίες εκτάκτου υπαλλήλου με σύμβαση ορισμένου χρόνου τερματίζονται πρώτα έναντι εκείνου που η σύμβαση του είναι αορίστου χρόνου. Όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση η μόνη έκτακτη ήταν η κα Λαούτα και ο λόγος απόλυσης της είναι όπως αναφέρουμε πιο πάνω η πλήρωση από την ΕΔΥ της μόνιμης θέσης Λειτουργού.

Η Αιτήτρια δεν διαφωνεί βασικά με τα όσα ανέφερε η κα Ζακχαίου πλην όμως θεωρεί ότι λόγω του ότι η σύμβαση της ήταν αορίστου διάρκειας δεν θα μπορούσαν οι υπηρεσίες της να τερματισθούν για οποιοδήποτε λόγο πλην των λόγων που αναφέρονται, στον περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμο. Ανέφερε

ότι μετά τον τερματισμό της απασχόλησης της προσφέρθηκε πληρωμή μαζί με ένα έντυπο για να υπογράψει πλην όμως δεν τα συμπλήρωσε κατόπιν συμβουλής του δικηγόρου της. Και τούτο διότι αν υπέγραφε θα κωλυόταν να αξιώσει επαναπρόσληψη.

Ανέφερε επίσης ότι πριν την απόλυση της ήταν με άδεια μητρότητας (είχε γεννήσει στις 20.1.07) και επέστρεψε στην υπηρεσία τέλος Μαΐου.

Μετά την απόλυση της ενεγράφη ως άνεργη, βρήκε δουλειά σε ένα δικηγορικό γραφείο με πολύ λιγότερο μισθό από εκείνο που έπαιρνε στη Δημόσια Υπηρεσία. Από τον Ιούνιο του 2008 εργάζεται σε άλλο δικηγορικό γραφείο. Άρχισε με €750 και από 1.1.09 παίρνει €1500 μηνιαίως.

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος της αιτήτριας κατά την εμπειριστατωμένη αγόρευση του ανέφερε ότι με το να καταστεί η σύμβαση εργοδότησης της Αιτήτριας αορίστου διάρκειας είχε ως αποτέλεσμα να παύσει να ισχύει κάθε πρόνοια της σύμβασης εργοδότησης της η οποία περιόριζε την διάρκεια της και/ή τερμάτιζε την υπηρεσία της αυτοδικαίως. Οι δε υπηρεσίες της τερματίσθηκαν αυτοδικαίως λόγω της πλήρωσης της θέσης την οποία κατείχε ως έκτακτη υπάλληλος η Αιτήτρια.

Στο Νόμο 98(1)/03 δεν υπάρχει πρόβλεψη για αυτοδίκαιο τερματισμό της εργοδότησης.

Η θέση του ευπαιδευτού συνηγόρου της Αιτήτριας είναι ότι από τη στιγμή που η σύμβαση εργοδότησης της Αιτήτριας μετατράπηκε σε αορίστου διάρκειας, η τελευταία κατέστη μόνιμη υπάλληλος και θα πρέπει να αντικρίζεται η περίπτωση της όπως ενός μόνιμου δημοσίου υπαλλήλου και δεν μπορεί να ισχύει ο όρος στη σύμβαση περί αυτοδικαίας απόλυσης με τη πλήρωση της κενής θέσης από μόνιμο προσωπικό. Και τούτο διότι οι πρόνοιες του Νόμου 98(1)/03 υπερισχύουν του Νόμου περί Διαδικασίας Πρόσληψης Έκτακτων Υπαλλήλων στη Δημόσια και Εκπαιδευτική Υπηρεσία Ν.108(1)/95.

Επιμένει όμως, κατά την αγόρευση του, ο ευπαίδευτος συνήγορος ότι η φραση αορίστου χρόνου και μόνιμοι στη Δημόσια Υπηρεσία δεν έχουν καμία εννοιολογική διαφορά. Αν είχαν τέτοια διαφορά θα σήμαινε ότι υπάρχουν τριών ειδών εργοδοτούμενοι στη Δημοκρατία. Αυτοί με συμβόλαιο τακτής προθεσμίας, οι αορίστου διάρκειας και οι μόνιμοι. Σύμφωνα με την οδηγία 1999/70/ΕΚ δεν υπάρχει τέτοιος διαχωρισμός.

Με τη σειρά του, κατά την αγόρευση του, ο ευπαίδευτος δικηγόρος της Δημοκρατίας ανέφερε ότι η φύση της απασχόλησης της Αιτήτριας δημιουργεί ερμηνευτικά προβλήματα.

Είναι φανερόν ότι η Αιτήτρια εργοδοτήθηκε με σειρά διαδοχικών συμβάσεων και ότι η εργοδότηση της κατέστη αορίστου διάρκειας. Όμως ήταν ρητός και/ή εξυπακουόμενος όρος της σύμβασης εργοδότησης της ότι οι υπηρεσίες θα τερματιζόνταν όταν η θέση την οποία κατείχε θα πληρωνόταν με μόνιμο διορισμό. Ο όρος αυτός ήταν από την αρχή γνωστός και αποδεκτός από την Αιτήτρια. Γι'αυτό ακριβώς η σύμβαση απασχόλησης της Αιτήτριας προέβλεπε απόλυση σύμφωνα με τον Περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμο με την καταβολή αποζημιώσεων. Εν πάση περιπτώσει ο ευπαίδευτος δικηγόρος της Δημοκρατίας πιστεύει ότι η απόλυση της Αιτήτριας δεν ήταν παράνομη. Αν και η απασχόληση της χαρακτηρίστηκε αορίστου διάρκειας εντούτοις ήταν φανερό ότι και τα δυο μέρη γνώριζαν ότι η σχέση θα τερματιζόταν με συγκεκριμένο τρόπο αλλά δεν μπορούσαν να προσδιορίσουν για να συμφωνήσουν τον χρονικό ορίζοντα.

Εισήγηση του ευπαίδευτου δικηγόρου είναι ότι κι' αν ακόμα κριθεί από το Δικαστήριο ότι η απόλυση ήταν παράνομη οι συνθήκες απόλυσης δεν ήταν τέτοιες που να εμπίπτουν στην δεύτερη επιφύλαξη του άρθρου 3(1) του Νόμου. Οι συνθήκες απόλυσης σε καμιά περίπτωση δεν δημιουργούν υποψίες έκδηλα παράνομης ή παράνομης και κακόπιστης απόλυσης. Ως εκ τούτου δεν μπορεί να εκδοθεί οποιαδήποτε διαταγή επαναπρόσληψης.

Το Δικαστήριο καλείται, με βάση τα πιο πάνω, να αποφασίσει κατά πόσον η απόλυση της Αιτήτριας ήταν παράνομη ή παράνομη και κακόπιστη και αν ναι ποιες θεραπείες και πόσες αποζημιώσεις πρέπει να επιδικάσει.

Καταρχάς θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Αντιγόνη Αβραάμ ν. Κυπριακής Δημοκρατίας υπόθ. αρ. 1546/06** ημερ. **21.1.08** αποφάσισε πως ο τερματισμός απασχόλησης έκτακτου υπαλλήλου που η απασχόληση του ήταν αορίστου χρόνου είναι καθαρά αστικής φύσεως και βρίσκεται στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, άρα η Αιτήτρια δεν είναι μόνιμος υπάλληλος ούτε μπορεί να εξομοιωθεί με μόνιμο υπάλληλο ως προς τους όρους εργοδότησης.

Ο Ν.98(1)/03 που αναφέραμε πιο πάνω υιοθετεί τις πρόνοιες της οδηγίας 1999/70 ΕΚ και εφαρμόζεται σε όλους τους εργοδοτούμενους ορισμένου χρόνου είτε αυτοί εργάζονται στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα.

Σκοπός της οδηγίας και κατ' επέκταση του Νόμου είναι η βελτίωση της ποιότητας της εργασίας ορισμένου χρόνου με την διασφάλιση της αρχής της μη διάκρισης και η αποτροπή της κατάχρησης που προκαλείται από την χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή εργασιακών σχέσεων ορισμένου χρόνου. **(Βλέπε απόφαση ΔΕΚ 180/04 Andrea Vassallo ημερ. 7.9.06).**

Με τη μετατροπή της σύμβασης ορισμένου χρόνου σε αορίστου διάρκειας σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει η οδηγία εξασφαλίζει στους έκτακτους υπαλλήλους δικαιώματα όσον αφορά τον τερματισμό της απασχόλησης τους, κάτι το οποίο ίσως δεν καλυπτόταν επαρκώς από προηγούμενες νομοθεσίες.

Εφόσον ο τερματισμός απασχόλησης της Αιτήτριας είναι καθαρά αστικής φύσεως και εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών θα πρέπει να

εφαρμοστεί ο Περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμος 1967 (Ν.24/67) όπως τροποποιήθηκε («ο Νόμος»).

Σύμφωνα με το Νόμο κάθε απόλυση εργοδοτούμενου με εργασία αορίστου χρόνου τεκμαίρεται ότι έγινε αδικαιολόγητα ή παράνομα (Άρθρο 3(1)<sup>1</sup>) εκτός αν ο εργοδότης αποδείξει ότι η απόλυση έγινε για ένα από τους λόγους που εκτίθενται στο άρθρο 5 του Νόμου, οι οποίοι είναι οι ακόλουθοι:

«Άρθρο 5.

- (α) Όταν ο εργοδοτούμενος παραλείπη να εκτελέση την εργασία του κατ' ευλόγως ικανοποιητικών τρόπων:  
Νοείται ότι προσωρινή ανικανότητα προς εργασία οφειλόμενη εις ασθένειαν, βλάβην, τοκετόν ή νόσον δεν θεωρείται ως εμπόπτουσα εντός της παραγράφου ταύτης.
- (β) όταν ο εργοδοτούμενος κατέστη πλεονάζων υπό την έννοιαν του Μέρους IV.
- (γ) όταν ο τερματισμός οφείληται εις ανωτέραν βίαν, πολεμικήν ενέργειαν, πολιτική εξέγερση, θεομηνίαν, ή καταστροφήν των εγκαταστάσεων δια πυρκαϊάς μη οφειλόμενης εις εσκεμμένην ενέργειαν ή αμέλειαν του εργοδότη.
- (δ) όταν η απασχόλησις τερματίζεται κατά την λήξιν συμβάσεως τακτής περιόδου, ή λόγω της υπό του εργοδοτούμενου συμπληρώσεως της κανονικής ηλικίας αφυπηρετήσεως βάσει εθίμου, νόμου, συλλογικής συμφωνίας, συμβάσεως, κανόνων της εργασίας ή άλλως:

<sup>1</sup> Άρθρο 3(1) Όταν, κατά ή μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος άρθρου, ο εργοδότης τερματίξη δι' οιονδήποτε λόγον άλλον ή των εν τω άρθρω 5 εκτιθεμένων λόγων, την απασχόλησιν εργοδοτουμένου ο οποίος έχει απασχολθή συνεχώς υπ' αυτού επί είκοσι εξ τουλάχιστον εβδομάδας, ο εργοδοτούμενος κέκτηται δικαίωμα εις αποζημίωσιν υπολογιζόμενης συμφώνως προς τον Πρώτον Πίνακα.

Νοείται ότι .....

Νοείται περαιτέρω ότι, προκειμένου περί εργοδοτών οι οποίοι απασχολούν πέραν των δεκαεννέα εργοδοτουμένων, σε περίπτωση κατά την οποία κριθεί ότι ο τερματισμός της απασχόλησης του εργοδοτουμένου ήταν έκδηλα παράνομος ή παράνομος και κακόπιστος, τότε το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών δύναται, αν κατά τη γνώμη του οι περιστάσεις το δικαιολογούν και ο εργοδοτούμενος το έχει ζητήσει ως θεραπεία, να διατάξη την επαναπρόσληψη του εργοδοτουμένου και ταυτόχρονα την καταβολή αποζημίωσης για τη ζημιά την οποία πράγματι ο εργοδοτούμενος υπέστη ως συνέπεια της απόλυσής του, νοουμένου ότι το ποσό αυτό δεν θα υπερβαίνει τα ημερομίσθια δώδεκα μηνών.



Νοείται ότι, τηρουμένων των διατάξεων του περί Εργοδοτούμενων με Εργασία Ορισμένου Χρόνου (Απαγόρευση Δυσμενούς Μεταχείρισης) Νόμου του 2003, όταν το Δικαστήριο Εργατικών διαφορών θεωρή ότι οιαδήποτε σύμβασις τακτής περιόδου ή οιαδήποτε σειρά συμβάσεων τακτών περιόδων δέον να θεωρηθώσιν είτε κεχωρισμένως είτε εν συνδυασμῶ ως σύμβασις ακαθορίστου περιόδου, τότε η τοιαύτη σύμβασις ή η τοιαύτη σειρά συμβάσεων θεωρείται ως μη αποτελούσα σύμβασις τακτής περιόδου δια τους σκοπούς της παρούσης παραγράφου.

- (ε) όταν ο εργοδοτούμενος επιδεικνύη τοιαύτην διαγωγὴν ὥστε να καθιστά εαυτὸν υποκείμενον εἰς ἀπόλυσιν ἄνευ προειδοποιήσεως:

Νοείται ότι όταν ο εργοδότης δεν ασκή το δικαίωμα του προς απόλυσιν ἐντὸς λογικῶν χρονικῶν διαστήματων ἀπὸ τοῦ γεγονότος τοῦ ὁποῖου του παρέσχε το δικαίωμα τούτο, θεωρεῖται οὗτος ὡς εγκαταλείψας το δικαίωμα του να ἀπολύσῃ τον εργοδοτούμενον.

- (στ) ἄνευ ἐπιρροασμοῦ τῆς γενικότητος τῆς ἀμέσως προηγούμενης παραγράφου, τὰ ἀκόλουθα δύνανται, μεταξύ ἄλλων, να ἀποτελέσωσι λόγον ἀπολύσεως ἄνευ προειδοποιήσεως, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ὅλων των περιστατικῶν τῆς περιπτώσεως:
- (i) διαγωγή ἐκ μέρους του εργοδοτουμένου η ὁποία καθιστὰ σαφές ὅτι η σχέσις εργοδότη καὶ εργοδοτουμένου δεν δύναται εὐλόγως να ἀναμένηται ὅπως συνεχισθῆ.
  - (ii) διάπραξις σοβαροῦ παραπτώματος ὑπὸ του εργοδοτουμένου ἐν τῇ ἐκτελέσει των καθηκόντων του.
  - (iii) διάπραξις σοβαροῦ παραπτώματος ὑπὸ του εργοδοτουμένου ἐν τῇ ἐκτελέσει των καθηκόντων του.
  - (iv) ἀπρεπῆς διαγωγή του εργοδοτουμένου κατὰ τον χρόνον τῆς ἐκτελέσεως των καθηκόντων του.
  - (v) σοβαρά ἢ ἐπαναλαμβανομένη παράβασις ἢ παραγνώρισις κανόνων τῆς ἐργασίας ἢ ἄλλων κανόνων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπασχόλησιν.»

Σύμφωνα με τὰ ἐνώπιον μας στοιχεῖα ἡ πλευρὰ τῆς Δημοκρατίας δεν ἀπέδειξε ὅτι ἡ ἀπόλυσις τῆς Αἰτήτριας ἐγίνε για ἓνα ἀπὸ τους λόγους που περιοριστικὰ ἀναφέρονται στο ἄρθρο 5 του Νόμου καὶ συνεπῶς κρίνεται παράνομη. Εφόσον

κρίνεται παράνομη το μόνο που παραμένει είναι ο καθορισμός των αποζημιώσεων προς την Αιτήτρια.

Οι αποζημιώσεις που μπορεί να επιδικάσει το Δικαστήριο υπολογίζονται σύμφωνα με τον Πρώτο Πίνακα του Νόμου.

Εκτός από τον υπολογισμό των αποζημιώσεων θα πρέπει το Δικαστήριο να εξετάσει αν κάτω από τις συνθήκες με τις οποίες τερματίστηκε η απασχόληση της Αιτήτριας δικαιούται η Αιτήτρια τη θεραπεία την οποία ζητά στη παράγραφο Α του Αιτητικού δηλαδή επαναπρόσληψη της σύμφωνα με τη δεύτερη επιφύλαξη του άρθρ. 3(1) ανωτέρω.

Για να διατάξει επαναπρόσληψη απολυθέντος το Δικαστήριο θα πρέπει να εξετάσει κατά πόσον η απόλυση ήταν έκδηλα παράνομη ή παράνομη και κακόπιστη.

Οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες τερματίστηκε η εργοδότηση της Αιτήτριας κατά τη γνώμη μας σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να δικαιολογήσουν ότι υπήρξε κακοπιστία εκ μέρους της Δημοκρατίας. Έστω κι' αν σύμφωνα με το Νόμο 98(1)/03 η Αιτήτρια κατέστη αορίστου διάρκειας γνώριζε ότι υπηρετούσε στη συγκεκριμένη θέση μέχρι την πλήρωση της από μόνιμο προσωπικό. Η ίδια είχε την ευκαιρία και αποτάθηκε για τον μόνιμο διορισμό πλην όμως δεν επιλέγηκε για τη μόνιμη θέση. Αυτός βέβαια από μόνος του δεν αποτελεί λόγο που να δικαιολογεί την απόλυση της.

Η Δημοκρατία, απότι φάνηκε, αναγνωρίζοντας ότι ο τερματισμός απασχόλησης της Αιτήτριας δεν μπορούσε να δικαιολογηθεί με βάση το Νόμο προχώρησε στην αποστολή προειδοποίησης καθώς και στη προσφορά αποζημιώσεων τις οποίες η Αιτήτρια δεν απεδέχθη για το λόγο που αναφέραμε πιο πάνω.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος της Αιτήτριας ανέφερε ότι η απόλυση της Αιτήτριας πρέπει να θεωρηθεί ότι από κάθε άποψη αποτελεί κακοπιστία διότι έγινε όταν η

Αιτήτρια βρισκόταν με άδεια μητρότητας. Κανένας τέτοιος ισχυρισμός δεν τίθεται στους Γενικούς λόγους της αίτησης παρόλον ότι η Αιτήτρια το ανέφερε στην κύρια εξέταση της και δεν αντεξετάσθηκε. Εδώ σημειώνουμε ότι Γενικοί Λόγοι τροποποιήθηκαν με διάταγμα του Δικαστηρίου ακριβώς και μόνο για να προστεθεί η παρ. Α της αίτησης πιο πάνω. Θα μπορούσε με τροποποίηση να συμπεριληφθεί και ο ισχυρισμός της Αιτήτριας για απόλυση κατά την διάρκεια της άδειας μητρότητας της και να αποδειχθεί βεβαίως στο Δικαστήριο.

Όπως επανειλημμένα έχει νομολογηθεί τα επίδικα θέματα περιορίζονται σε εκείνα που προσδιορίζονται από τα δικόγραφα.

Στην υπόθεση **Αθανασίου v. Reana Manufacturing & Trading Co. Ltd (2001) 1 AAD1635** το Ανώτατο Δικαστήριο αναφέρει ότι και σε υποθέσεις ενώπιον του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών το δικαστήριο θα πρέπει να περιορίζεται στα επίδικα θέματα όπως προκύπτουν από τη δικογραφία και να μην επεκτείνεται σε άλλα θέματα.

Ούτε συμφωνούμε ότι η απόλυση κρίνεται κακόπιστη λόγω πρόσληψης άλλου ατόμου στη θέση που κατείχε ούτε ότι επειδή η εργασιακή σχέση λύθηκε αυτοδίκαια.

Με όλα τα πιο πάνω δεν βρίσκουμε ότι υπήρξε οποιαδήποτε κακοπιστία κατά τον τερματισμό της απασχόλησης της Αιτήτριας και σε καμιά περίπτωση δεν μπορούμε να διατάξουμε επαναπρόσληψη της.

Το μόνο που απομένει είναι ο καθορισμός των αποζημιώσεων της αφού λάβουμε υπόψη τις παραμέτρους που θέτει ο Πρώτος Πίνακας του Νόμου.

#### «ΠΡΩΤΟΣ ΠΙΝΑΞ

1. Πάσα αποζημίωσις επιδικαζόμενη εις εργοδοτούμενον υπό του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών δυνάμει του άρθρου 3 υπολογίζεται ως εκτίθεται εις τον παρόντα Πίνακα.

2. Εν ουδεμιά περιπτώσει η αποζημίωσις θα είναι μικρότερα του ποσού το οποίον ο εργοδοτούμενος θα ελάμβανεν εάν είχε κηρυχθεί υπό του εργοδότη του ως πλεονάζων και εδικαιούτο εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού δυνάμει του Μέρους IV, ως αυτή υπολογίζεται δυνάμει του Τετάρτου Πίνακος, λαμβανομένης όμως υπ' όψιν απασχολήσεως από της 1<sup>ης</sup> Ιανουαρίου, 1960.
3. Εν ουδεμιά περιπτώσει η αποζημίωσις θα υπερβαίνει τα ημερομίσθια δύο ετών.
4. Πλην ως προνοείται υπό των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος Πίνακος, το Δικαστήριον Εργατικών Διαφορών έχει απόλυτον διακριτικήν εξουσίαν ως προς το υπ' αυτού επιδικασθησόμενον ποσόν. Κατά τον υπολογισμόν όμως του επιδικασθησομένου τούτου ποσού, το Δικαστήριον Εργατικών Διαφορών δεόν να λάβη υπ' όψιν του, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:
  - (α) τα ημερομίσθια και πάσας τας άλλας απολαβάς του εργοδοτουμένου.
  - (β) την διάρκειαν της υπηρεσίας του εργοδοτουμένου.
  - (γ) την απώλειαν προοπτικής σταδιοδρομίας του εργοδοτουμένου.
  - (δ) τας πραγματικάς συνθήκας του τερματισμού των υπηρεσιών του εργοδοτουμένου.
  - (ε) την ηλικίαν του εργοδοτουμένου».

Η Αιτήτρια γεννήθηκε στις 23.12.73. Είναι πτυχιούχος της Νομικής, έχει δε εξεύρει άλλην εργασία από την οποία τώρα έχει εισόδημα €1500. Έχει εργαστεί στο Υπουργείο Δικαιοσύνης για περίπου 2½ χρόνια. Οι υπηρεσίες τερματίσθηκαν στις 11.6.07. Ο τελευταίος μισθός της ήταν £1408,37 (€2406,34).

Η Αιτήτρια δεν εργάστηκε προηγουμένως στον ιδιωτικό τομέα, δεν είχε πείρα και δεν μπορούσε να εργοδοτηθεί εύκολα σε δικηγορικό γραφείο. Ήθελε δε να εργάζεται με μειωμένο ωράριο.

Μετά την απόλυση της ενεγράφη ως άνεργη. Καταρχάς πήγε σε ένα δικηγορικό γραφείο και μετά εργοδοτήθηκε στο γραφείο Ελένη Βραχίμη και Σία από τον Ιούνιο του 2008. Ο αρχικός μισθός ήταν €750 και από 1.1.09 ανήλθε σε €1500. Δεν εργάζεται όμως πλήρες ωράριο.

Λαμβάνοντας υπόψη όλους τους παράγοντες που απαριθμίζονται στη παράγραφο 4 του Πρώτου Πίνακα πιο πάνω κρίνουμε ότι το ποσό των €3610 είναι εύλογο και δίκαιο και το επιδικάζουμε υπέρ της Αιτήτριας.

Το ποσό αυτό θα φέρει νόμιμο τόκο από 15.2.08 μέχρι εξοφλήσεως.

Επί πλέον η Δημοκρατία να καταβάλει το ποσό των €1500 ως έξοδα.

Μ. Ζαμπακίδου-Μουρτουβάνη,  
Πρόεδρος

Φ. Καρής  
Μέλος

Π. Σαββίδης  
Μέλος

Πιστόν αντίγραφον

Πρωτοκολλητής

/εε